

AGA:

Poslední setkání (Otec a syn)

Moje dětství bylo plné nepochopení, hádek, slzí a křiku. Rodiče se rozvedli, když mi bylo deset, ale přesto jsem si stačil vrýt do paměti nejednu probdělou noc a mlčenlivé ráno naší rodiny.

Náš dům se otrásal křikem vzteklého otce a hysterické matky.

Když otec odešel, domníval jsem se, že teď se náš domov stane klidným a láskyplným přístavem, jímž budeme nadále po všem prožitém klidně proplouvat. Aniž jsem si to ve své naivitě dětství uvědomoval, očekával jsem též něco jako vzájemnou úctu i mezi rodiči, ač se jejich cesty rozešly. Bohužel skutečnost byla jiná, ješitná matka neunesla pocit opuštěné ženské a její hysterie se stále stupňovala, hledala na mně záměrně chyby a vyčítala mi jakoukoliv podobnost s otcem.

Roky plynuly, nemohl jsem se dočkat dne, kdy oslavím své 18. narozeniny a vydám se cestou vlastního života. Mým snem bylo stát se fotografem, dobrým fotografem. Všechno bylo ovšem poněkud jinak.

Byl jsem tak poznamenán domácími neshodami, že v době puberty, kdy spolužáci již dávno prožívali první platonické lásky a později první skutečné milování, postával jsem jen tiše opodál. Poté se ozvalo cosi dosud nepoznaného - pocítil jsem vzrušující přitažlivost k učiteli tělocviku, přitahovalo mě jeho vysportované tělo a sebevědomý pohled. Po marném boji se svým tělem i duší dostalo ono cosi své jméno, a já to dokázal vyslovit nahlas - ano, jsem gay.

Když jsem tuto skutečnost přiznal matce, strhla se vichřice. Hádky, jakou jsem dosud nezažil, výčitky a zloba z její strany, hrubé urážky otce, že zplodil netvora, mě přiměly k radikálnímu řezu - v momentě jsem si sbalil pár osobních věcí a odešel z domova. Bylo mi dávno 17 pryč, takže matka se nenamáhala se tím jakkoliv zabývat. Otevírala se přede mnou nečekaná svoboda a samostatnost se všemi svými důsledky. Zvažoval jsem, že vyhledám otce, ale poté jsem tuto myšlenku zavrhl - na další zklamání jsem nebyl připraven.

Vydal jsem se tedy vstříc vlastnímu osudu. Vzal jsem první brigádu, přespával jsem po známých, bylo mi všechno jedno. Později jsem se seznámil s taxikářem Martinem a nastěhoval se k němu. Byl jsem pro něho sice pouhá nová neokoukaná hračka, ale měl jsem střechu nad hlavou, ostatní jsem příliš neřešil. Martin byl o 15 let starší, měl zajímavé známé a čas od času mě vzal do společnosti, prý abych se trochu rozkoukal. Vlastně jsem si nemohl vůbec stěžovat.

Dny plynuly. Byl jsem vysoký, štíhlý, pohledný osmnáctiletý chlapec. Všiml jsem si, že se v mém okolí vyskytuje mnoho lidí, pro které jsem fyzicky přitažlivý. S Martinem jsem navštěvoval mnohé luxusní podniky. Ochotně jsem přijal nabídku jisté módní agentury a začal si vydělávat jako fotomodel. Honoráře byly příjemné, s brigádou jsem dávno skončil, nabídky se jen hruly. Zbavil jsem se ostychu, dávno byl zapomenut ten ukřivděný plachý hoch. Zvykl jsem si chovat se rozmařile a rozhazovačně, chtěl jsem se podobat Martinovi. Při jedné vydařené akci jsem se zapletl s elegantním mužem, který mi vzápětí učinil lukrativní nabídku. Přijal jsem ji bez váhání, a začal jsem si přivydělávat jako prostitut.

Jako gayovi mi nedělalo problém milovat se s muži, navíc za peníze mě styk s neznámými přitahoval o to víc. Stal se ze mě narcis, rád jsem provokoval. Předváděl jsem se svým zákazníkům v Adamově rouše a napínal je k zbláznění. Zákazník se mě mohl dotýkat jen

pohledem a teprve když byl maximálně vzrušený, dovolil jsem mu po čem toužil. Vše jsem si rád ulehčoval, s vědomím, že pěkný mladý kluk má cestičku zametenou.

S matkou jsem se nestýkal, o otci jsem dlouhá léta neslyšel, ale nijak mě to už netrápilo, měl jsem svůj život, svůj byznys, svůj sebevědomý svět.

Jednoho večera si mě objednal starší muž. Povečeřeli jsme v místním hotelu, konverzace sice poněkud vázla, muž měl všeobecný přehled, o kterém se mi mohlo jenom zdát, ale říkal jsem si, přece nemůže chtít vše. Neznámý byl urostlý, velmi elegantně oblečený muž okolo padesátky. Snad mi někoho letmo připomínal, ale nemohl jsem si vzpomenout, kde jen jsem jeho obličej už viděl. Nijak jsem se tou myšlenkou dále nezabýval, potkával jsem přece tolik lidí ...

Nabídl mi částku téměř astronomickou, až jsem se vyděsil. Bylo mi jasné, že budou následovat speciální praktiky, ale co, kdo by takové nabídce odolal. „Počítej ovšem, že se budeš muset podřídit všem mým přáním, souhlasíš?“ zeptal se vážně muž po přípitku na tykání. Souhlasil jsem, vůně peněz je přece tak lákavá.

Odebrali jsme se na pokoj, vykoupal jsem se, své mladé hladké tělo natřel jemným krémem a několika doušky kvalitní whisky jsem spláchl veškeré obavy z noci s neznámým. Před odchodem z koupelny jsem si ještě v zrcadle se zalíbením prohlédl svoji líbivou tvář a oblečen ve světlém županu jsem vešel do pokoje.

Svalnatý muž seděl podomácku oblečen v křesle a popíjel whisky. Pokynul mi, abych usedl naproti. Poslechl jsem a vyčkával. Situace mě svým způsobem vzrušovala i znervózňovala. „Tak ty jsi ta malá teplá děvka“, zaznělo z úst klienta. „Tak teď dobře poslouchej! Tohle máš jen závdavek za to, co děláš!“ Než jsem se vzpamatoval, chlap mi vyřal takovou facku, až mi vytryskly slzy. „Koukej shodit ten župan a otoč se“, poručil si chlápek. Bez jediného slova jsem jeho pokyn uposlechl. Klečel jsem nahý před neznámým pánem, z něhož šel strach a cosi nepopsatelného mi naznačovalo, že tohle zdaleka není vše. Muž odepnul řemen u kalhot a nemilosrdně vysázel na můj vyšpulený zadek nespočet ran, které bolely a pálily. Nesměl jsem se ani pohnout, křičel jsem, prosil o smilování, ale muž nepřestával. „Tak to bychom měli, můžeš se obléct“, zahodil řemen. Nechápatě jsem se otočil. Naše pohledy se setkaly. Oči mladého ustrašeného štěněte a zkušený přísný zrak muže, který ochutnal život ve všech jeho podobách. V očích muže cosi zablýsko ...

„Pojď sem“, pokynul mi smířlivě, „a napij se“. Zadnice mě po předchozím výprasku neskutečně páčila, ale neodvážil jsem se odmítnout. Muž se z mého utrpení očividně škodolibě radoval, ale v jeho očích jsem zároveň četl nevyslovené otázky. Nemýlil jsem se. „Proč tohle vůbec děláš?“ zeptal se ledabyle, „mohl bys třeba tancovat, malovat nebo fotit ...“ dodal polohlasem.

Něco ve mně povolilo, najednou jsem k tomu muži pocítil důvěru, aniž jsem věděl proč. Snad to způsobila whisky, snad to, že jsem dostal na zadek jako malý kluk, najednou jsem mu vyklopil celý svůj příběh, vzpomínky na zpackané dětství a dávno zatracené sny. Muž naslouchal, nepřerušoval mě, ochotně mi plnil sklenku a já zažil zvláštní pocit – byl jsem sám sebou.

„Vlastně jsem se ti ani pořádně nepředstavil“, zvedl se muž, když jsem dokončil svoji zповěď. „Jsem Tom... Tomáš Neumann“, dodal významně a doplnil svá slova zvláštním pohledem.

Krve by se ve mně nedořezal. Tak se přece jmenoval. . . Málem bych zapomněl, jsem Patrik. Patrik Neumann. Ten muž, který si mě objednal na dnešní noc, byl můj otec.

„Měl jsem tě seřezat už dávno“, ušklíbl se táta směrem ke mně. “Pak by se z tebe nestal namyšlený fracek, který si myslí, že k životu stačí hezká tvářička. Takových frajírku už jsem viděl ...“ dodal smířlivě a na oplátku mi vyprávěl svůj život, celý svůj příběh od doby, kdy od nás odešel. Žil sám, vrhl se na kariéru a stal se diplomatem. Usadil se ve Švýcarsku, občas se vydal do vlasti jako právě teď. Věděl, co dělám, ale neměl odvahu zasáhnout ... Domluvili jsme se, že příště si vše vynahradíme, navštívíme místa mého dětství a já začnu konečně realizovat svůj sen – proč bych se vlastně nemohl stát dobrým fotografem ?

Po dlouhé době jsem si dopřál klidný spánek s pocitem bezpečí a domova.

Ano, mohl by to být šťastný konec.

Bohužel, můj otec se stal obětí letecké katastrofy Praha – Zurich dva dny po naší první a poslední společné noci.

Ale snad se spolu příště potkáme v nebi ...

www.spankboy.cz